

La place constitue le noyau primitif de l'entité de Beauvechain. Sa position stratégique, surélevée et située dans une boucle de la rivière, lui a permis de devenir, dès le 11ème siècle, le centre géographique de la communauté villageoise. Témoin privilégié des activités et du quotidien du village, sa configuration, telle qu'on la découvre aujourd'hui, reflète admirablement les relations qu'ont pu entretenir de longue date les autorités civiles et religieuses locales. Celles-ci matérialisées par une ceinture de bâtiments qui ne doivent assurément pas leur localisation au hasard : **l'église Saint Sulpice, la cure, l'ancienne école, l'établissement du Vert Galant et la Maison communale.**

La cure est le plus ancien édifice de la place : elle doit ses premiers volumes au curé Jean-François Meinart qui construisit son avant-corps en 1741. En 1830, c'est le curé Hamoir, figure marquante de l'histoire beauvechainoise, qui la fit agrandir, construisit le porche d'entrée, les dépendances et le passage sous-terrain reliant le jardin au cimetière. Parmi les nombreux détails architecturaux, vous pouvez remarquer entre autres les tuiles faitières : elles sont pincées à la main, vous pouvez ainsi reconnaître le tracé des doigts sur chaque pan des tuiles !

Bien qu'une première église ait été élevée au 11ème siècle, l'édifice actuel a été reconstruit entre 1854 et 1860 grâce à la volonté et la détermination du doyen Hamoir. On doit sa réalisation en style néo-gothique à l'architecte provincial Emile Coulon. Son mobilier, de la même inspiration, foisonne d'iconographies et de détails. Notons également que la tour octogonale abrite une cloche fondue à Gand en 1410 qui compte parmi les plus anciennes du pays. A remarquer également de magnifiques fonts baptismaux datés du 12ème siècle. L'ensemble est remarquable par son exceptionnelle homogénéité.

A l'ouest de la place se trouve la maison communale. Construite en 1852, elle a servi à la fois de salle communale et d'école pour garçons. Un mur de clôture la relie à une ancienne ferme de la fin du 18ème siècle qui s'établit en bordure de la place.

L'ancienne école vicariale date de la seconde moitié du 18ème siècle. Elle a été construite sur l'emplacement d'une auberge très ancienne, le Vert Galant. Elle abrita notamment, aux 19ème et 20ème siècles, l'école des filles dirigée par les Sœurs de la Providence. L'ancien café construit en 1860 qui avait repris l'appellation de « Vert Galant », est la dernière bâtisse de la place. Rachetée par la commune, elle abrite aujourd'hui une maison de village et un espace d'accueil de la petite enfance.

HET GEMEENTEPLEIN VAN BEAUVECHAIN - BEAUVECHAIN

Het plein is de vroegste kern van de gemeente Beauvechain. De strategische ligging, op een hoogte en in een meander van de rivier, zorgde er voor dat hier vanaf de 11e eeuw het centrum lag van een dorpsgemeenschap. Zo was het plein getuige van alle activiteiten en het dagelijkse bestaan van de gemeenschap. De huidige configuratie weerspiegelt perfect de relatie die lange tijd bestaan heeft tussen de lokale burgerlijke en religieuze autoriteiten. Die zijn gematerialiseerd door een ring van gebouwen die hier niet per toeval zijn opgetrokken: **de Saint-Sulpice-kerk, de pastorie, de oude school, het etablissement van Le Vert Galant en het gemeentehuis.** De pastorie is het oudste gebouw aan het plein. Het was pastoor Jean-François Meinart die het voorgebouw liet optrekken in 1741. In 1830 liet pastoor Hamoir, een markante figuur in de dorpsgeschiedenis, het gebouw vergroten. Hij bouwde een portaal, bijgebouwen en de ondergrondse passage tussen de tuin en de begraafplaats. Bij de vele architecturale details ontdekt u onder meer de nokpannen: zij werden met de hand gemaakt en u kunt nog de vingerafdrukken zien op de pannen!

Hoewel er al een eerste kerk was in de 11e eeuw, werd er een nieuwe gebouwd tussen 1854 en 1860 en dat is te danken aan deken Hamoir. De stijl is neogotisch en het gebouw werd gerealiseerd door de provinciearchitect Emile Coulon. Het meubilair, van dezelfde inspiratie, bulkt van beelden en details. Vermelden we ook nog dat de achthoekige toren onderdak geeft aan een klok die in Gent werd gegoten, in 1410. Daarmee is ze een van de oudste van het land. Ook de doopvont uit de 12e eeuw oogt prachtig. Het geheel vertoont verder een uitzonderlijke homogeniteit. In het westen van het plein bevindt zich het gemeentehuis, dat gebouwd werd in 1852. Het diende tegelijk als gemeentesaal en jongensschool. Een omheiningmuur verbindt het gebouw met een boerderij uit het einde van de 18e eeuw, die zich aan de rand van het plein bevindt. De oude vicarisschool dateert uit de tweede helft van de 18e eeuw. Ze werd gebouwd op de plaats waar zich voorheen een zeer oude herberg bevond: Le Vert Galant. In de 19e en 20e eeuw was het een meisjesschool, geleid door de Zusters van de Voorzienigheid. Het oude café dat in 1860 werd gebouwd, nam de naam 'Vert Galant' over en het is het laatste gebouw aan het plein. Het werd gekocht door de gemeente en is vandaag een dorpshuis en opvangplaats voor kleine kinderen.

EMILE COULON (1825-1891) :

Beauvechain, Plancenoit, Braine-le-Château, Malèves, Orp-le-Petit... au total une quarantaine d'églises en Brabant wallon sont l'œuvre d'Emile Coulon. On recense aussi des presbytères, des écoles, des maisons communales sans oublier l'hôtel hospice de Nivelles et l'agrandissement de l'hospice de Rebecq-Rognon. Il fut architecte provincial de 1854 à 1891. Son plus grand titre de gloire consiste à avoir gagné en 1860 le concours pour la restauration de la flèche de la collégiale de Nivelles. Une flèche dont le sommet s'élevait à 100 m au-dessus du sol et qui aurait été la première jamais construite dans le monde, entièrement en acier.

EMILE COULON (1825-1891) :

Beauvechain, Plancenoit, Braine-le-Château, Malèves, Orp-le-Petit... in totaal zijn een veertigtal kerken in Waals-Brabant het werk van Emile Coulon. Hij bouwde ook pastorieën, scholen, gemeentehuizen, het ouderlingengesticht van Nivelles en tekende de uitbreiding van het gesticht van Rebecq-Rognon. Hij was provinciearchitect van 1854 tot 1891. In 1860 won hij de wedstrijd voor de restauratie van de torenspits van de collegiale kerk van Nivelles en dat was een van zijn grootste wapenfeiten. De spits had een top die 100 meter hoog reikte en het was de eerste in de wereld die volledig in staal werd opgetrokken.